నా "ఊహల్లో కొత్తచీర"

సాయికార్తీక్

జగదంబాజంక్షన్ అంతా ఎప్పుడూ రైల్వేస్టేషన్‌లా హడావుడిగా కోలాహలంగా ఉంటుంది. అందునా "బొమ్మనా బ్రదర్స్" అక్కడే సైతాయించటంవల్ల ఆ జంక్షన్ ఇంకా సందడిగా ఉంటుంది. వచ్చే పోయే అందాల "హరివిల్లు" లాటి ఆడాళ్లతో పెండ్లి పందిరిలా కలకలలాడుతూ ఉంటుంది.

గోపాలంగారు ఆటో దిగి, " ముందు మార్కెట్ చూద్దామా?" అన్నారు భార్య స్వరాజ్య లక్ష్మితో.

"చీకటపడితే చీరల రంగులు తెలిసి చావవుగా నడవండి" అంది స్వరాజ్యం గారు హుందాగా వేనిటీబేగ్ అటు ఇటు ఊగిస్తూ. జగదంబలోకి అడుగెట్టినా అప్పుడే కాపరానికి వచ్చిన నవవధువుకి మల్లే కలకలలాడుతూ ఉంటుంది నవ్వుతూ అందరి కళ్లకీనూ. అయితే ఇకనేం గోపాలంగారి కండ్లకు మరి?

ఇద్దరు చకచకా అడుగు లేసేసరికి షాపుముందున్న వాచ్‌మన్ సలాం కొట్టేలోగానే కౌంటరు ముందుకూర్చున్న కుర్రాడు "సార్ మీ బేగ్‌లు ఇటూ" అంటూ హెచ్చరించాడు. అలవాటైన ఆ జంట అటు ఇటూ చూడకుండానే బేగ్స్ అందించేసి టోకెన్ జేబులో వడేసుకుంటూ ముందుకు నడిచేరు.

అచ్చంగా పెండ్లివారింటిలా ఉన్న ఆ సుప్రసిద్ధ పట్టుచీరల నిలయంలోని మెడమెట్లు ఎర్రటి కార్పెట్‌తో కన్నెపిల్ల పూసుకున్న లిప్‌స్టిక్ మల్లె చిరునవ్వులా పైకి రమ్మన్నట్లున్నాయి.

ఆరడుగుల పొడవు, పొడవుకితగ్గ హుందాతనం చిరునవ్వులు చిందించే ముఖ కవళికలతో ఉన్న గోపాలంగారిని, ఆయన భార్య స్వరాజ్యంగారిని చూసి సేల్స్ అబ్బాయిలు అమ్మాయిలూ తమ ఏడుపుముఖాలకు కాస్తంత చిరునవ్వు అరువు తెచ్చుకుని "సార్, ఏంకావాలి, సార్" అంటూ పలకరించారు.

"పట్టు చీరలు " అంటూ గోపాలంగారు అటువెంపుగా నడిచి మెత్తటి పరుపులాంటి నేలపైన చతికిల బడ్డారు. అసలు రాజ్యంగారు వాళ్లకి అలవాటు పడిన కష్టమర్. ఏమీ అడగ నవసరంలేకుండానే కంచి పట్టుచీరలు కదిలి వచ్చి ముందర వాలుతున్నాయి వాళ్లపాదాల దరి.

గోపాలంగారు మగపుట్టుక పుట్టినా అర్ధాంగి రాజ్యం కట్టుకునే చీరలు చూసి చూసి చీరలెంపికలో ఆరితేరాడు. తనూ అలవాటుపడి గోపాలంగారు తెచ్చే చీరలు వంకపెట్టక వంటికి ధరించేసేది రాజ్యంగారు.

అసలు గోపాలంగారికి "స్వరాజ్యలక్ష్మి" భార్యగా వచ్చినరోజనే ఆంధ్రా యూనివర్సిటీలో ప్రొఫెసర్ పోస్ట్ వచ్చింది శుభసూచకంగా. చండశాసనుడులాటి తండ్రి సుబ్రహ్మణ్యంగారి పంజరంనుండి రెక్కలు విదిల్చిన పావురాల జంటలా వైజాగ్‌లో కొత్తకాపురంలో జేరారు..

అసలు స్వరాజ్యలక్ష్మి పేరు కూడా అందులోనే ఉంది తరచిచూస్తే. భారతదేశానికి స్వతంత్ర్యం వచ్చిన రోజనే ఆరుగురి అబ్బాయిల వెనుక అపురూపం అమ్మాయిగా పుట్టిందేమో ఆయింట స్వరాజ్యలక్ష్మిగా పేరు స్థిరపడిపోయింది గోపాలంగారి భార్యకు.

"రాజ్యం అటు చూడు ఆ గంధం రంగుచీర. అక్కడి వంటికి చక్కగా అమరదూ", అన్నారు గోపాలంగారు చీరవెంపు చూస్తూ.

"మరే అదే నేనూ అనుకుంటున్నా" అంటూ ఆమె చెయిచాపే... అప్రయత్నంగా ఇదువురి చేతులూ చీరపైన వ్రాలాయి.

"ఇంకోచీర నెమలి కంఠం రంగుది" అంటూ "ఇదీ చూడండి సార్" అన్నా... షాపుకుర్రాడు.

రాజ్యం గంధంరంగు చీర మడతవిప్పి చూసేసరికి రెండరచేతుల మందా... ముదురు ఆకుపచ్చ జరీ బోర్డర్‌తో లైట్లముందు మెరిసి పడిపోతోం... మిలమిలా. గంధంరంగు వాడికలరుకి ముదురాకుపచ్చబోర్డర్ అమరి... నట్టుంది.

"సరే నచ్చినట్టేనా, దీనిగారొకటి తీసుకో రాదూ?"అన్నారు గోపాలంగారు... జోక్‌గా భార్య వెంపు చూస్తూ.

"సర్లెండి అంతోటి, ఒకప్రక్క మాలినికి ఎగ్జామ్‌ఫీజ్ వేరొకప్రక్క సుహాసిని... టూర్ ఖర్చు ముందు కనిపిస్తూంటే " అంది రాజ్యంగారు చిరుకోపంగా.

"నీకు నచ్చితే తీసుకోవోయ్ ఆ నెమలికంఠం" అన్నారు గోపాలంగారు.

"ఆ రంగుకి బోర్డర్ అంతగా నప్పినట్లు లేదు", అంది పెదవి విల్లులా వంచేస్తూ...

"సరే ధర ఎంతన్నారూ?" అడిగారు గోపాలంగారు షాపు అతన్ని.

"పదకొండు వందలకి తగ్గదు, అదైనా రిబేటు తీసేస్తేనూ. పండగపోతే ఆ... రిబేటు ఉండదుగా!" అన్నాడు చీరలు చూపిస్తున్న ఆతగాడు.

పండగ రిబేటు అంటూ పెంచేసిన ధరనే దించేసి చూపించే విషయం అందరికీ... తెలిసినదే అనుకున్న గోపాలంగారు, "ఇతగాడే చీరలు నేసి పారేస్తున్నట్లు... తనే బొమ్మనా ప్రొప్రయిటర్ అయినట్లు, అయిదొందల జీతానికి వచ్చి అన్నీ... తనవే అని పోజుకొడుతున్నాడు" అనుకొని, బిల్ వేయించటానికి నిలబడి... పర్స్ చేతిలోకి తీసుకున్నారు.

* * *

గోపాలంగారి పెద్దమ్మాయి సుహాసిని. ఆమె నవ్వు ముఖంచూసే సుహాసి... అని పేరు పెట్టానంటారు గోపాలంగారు. ఇద్దరమ్మాయిలని 'రాణీ రుద్రమ... దేవి'లా, 'ఝాన్సీ లక్ష్మీదేవి'లా పెంచుకు వస్తున్నారు. పెద్దమ్మాయి మెడిసి... మూడో సంవత్సరం. చిన్నమ్మాయి "మాలిని" బి.యి. మొదటిసంవత్సరం... గోపాలంగారి తెలివితేటలు ఇద్దరమ్మాయిలకి అబ్బటం వల్లనో, లేక... గోపాలంగారు యూనివర్సిటీ ప్రొఫెసర్ కారణంగానో ఇద్దరమ్మాయిలూ... వైజాగ్‌లోనే చదువుతున్నారు. ఇప్పుడిప్పుడే తన స్వశక్తితో కట్టుకున్న ఇంటి... నెలరోజులక్రితం గృహప్రవేశం అయ్యారు.

గోపాలంగారి ముగ్గురక్కచెల్లెండ్రకూ మగపిల్లలే. ఒకామెకు ఆరుగుర... అబ్బాయిలతోపాటు అమ్మాయి పుట్టుకొచ్చి అపురూపంగా గారాలమొలకగా పెరుగుతోంది. అమ్మా నాన్నలకూ, తాత అమ్మమ్మలకు... మేనమామలకు ఆమే అశ్విని.

అశ్విని భర్త డాక్టర్ ధరణి. ఇద్దరూ డాక్టర్లే అవడంవల్ల గోపాలంగారి... శుభలేఖకు తీరికలేని అశ్విని రాలేక పోయింది. వంట్లో బాగోలేని మామగారి... చూడటానికి వస్తూ మీనూతన గృహంలో విందు భోజనం చేస్తానని సా... చెపుతూ లెటర్ రాసింది అశ్విని.

"డాక్టరుగా స్థిరపడిన అమ్మాయికి సాదాసీదా చీర ఏంపెట్టను?" అనుకుని... గోపాలంగారు గంధం రంగు పట్టుచీర కొని అట్టే పెట్టేరు అట్టపెట్టెలో.

మరుచటిరోజు సాయంత్రం డిన్నర్. డైనింగ్ హాల్‌లో భోజనాలు అయినయ్... "ఆంటీ వంటలన్నీ వెరీ వెరీ టేస్టీగా ఉన్నయ్యి" అంది అశ్విని సింక్‌లో చెయి... కడుక్కుని చేతిరుమాలుతో తుడుచుకుంటూ.

"అవునవును. వార్తలెమ్మని కదూ. ఆ వంటావిడ వంటలు తినలేక తినలేక, ఇప్పుడేమో. చప్పిడి మెతుకులు తిని నాకంటికి బక్కేనా పోయేట్టున్నావే?" అంది రాజ్యంగారు.

"మీ మామయ్యని అడిగిచూడు. అత్తయ్య వంటతిని ఆరుపౌన్లు తగ్గిపోయాను అంటారు" అంటూ చేతిలో పెట్టితో బయటికి వచ్చింది.

"అవునత్తయ్యా. పాతికేళ్లనుండి మీరు చేసిన వంటలు తిని ఒళ్లు పెంచేసిన మామయ్య కాస్త తగ్గడమూ ఈ వయసులో "అంది అశ్విని. "కాస్త డైటింగ్ చేస్తున్నారేమో చేయనీండి" అంది నవ్వుతూ.

"ఏరేం, బాగా చెప్పావు" అన్నారు గోపాలంగారు.

అశ్విని ముఖాన బొట్టు పెట్టి అందించింది రాజ్యంగారు. ఇంకో చీర ఒకచేత్తో పట్టుకుని. "ఇది సుహాసినికి షాపింగ్‌కి కట్టుకుంటే బాగుంటుందని కొన్నా" అంటూ చీర విప్పి చూపించింది రాజ్యంగారు.

"అవునాంటీ, నలగవు చిరగవు ఆర్గండీ చీరలు' అంటూ పట్టుచీరపెట్టె మూత తీసింది. అంతలో అశ్విని ఆనందంగా మురిసి పోతుందనుకున్న రాజ్యంగారికి అశ్విని ముఖంలో కళవికలు కొట్టవచ్చినట్లు కనపించేయి. ముఖం వెల వెల పోయింది అంతలోనే అశ్వినికి.

"ఇంత ఖరీదెట్టి ఇప్పుడెందుకాంటీ" అంది అశ్విని.

"మరే ముద్దుల మేనగోడలివిగా, మామయ్య కొత్తింటికొచ్చారని" అంది రాజ్యంగారు పకపక నవ్వుతూ. " మరేం బెదిరిపోకు, నీకొడుకు పెండ్లికి నాకు కొనిపెడుతువులే పట్టుచీర", అంది రాజ్యంగారు తిరిగి.

"బాగా చెప్పింది మీ ఆంటీ" అన్నారు కుర్చీలోంచి లేస్తూ.

"కాదు అంకుల్"అంది అశ్విని.

"ఏదికాదు? చీర నచ్చకుంటే ఇప్పుడే మార్చి తెస్తా" అన్నారు గోపాలంగారు.

"కాదు ఆంటీ నేనింకా ఏవీ సర్దుకోలేదు పెట్టె బేడా! రాత్రి ఒంటిగంటకుగా కొణార్క్" అంది అశ్విని.

"సరే ఇదే ఉంచేసుకో, నీవంటికి నప్పుతుంది' అంది రాజ్యంగారు పట్టుచీర పట్టుకుని.

"ప్లీజ్ ఆంటీ నన్ను ఆట్టే ప్రెషర్ చేయకండి. కావాలంటే ఆర్గండి చీర తీసేసుకుంటా" అంది అశ్విని, ఆర్గండిచీర లాగేసుకున్నట్లుగానే తీసేసుకుంటూ.

"అదేంటి అశ్వినీ. అందునా పెండ్లి అయినదానవు, తెల్లచీర పుచ్చుకుంటానంటావేం?" అంది సెంటిమెంటల్‌గా రాజ్యంగారు.

"అత్తయ్యోయ్. శోభనం రోజున కట్టేది తెల్లచీరెగా. శుభం అంటారుగా." అంది పకపకా నవ్వుతూ.

"అత్తా కోడళ్లిద్దరూ శోభనం గములు సర్దేస్తున్నారేమిటి" అంటూ రంగంలోకి దిగారు గోపాలంగారు.

"ఆంటీ వస్తా, అంకుల్ బై బై" అంటూ ఆర్గండి వాయిల్ చీర హేండ్‌బేగ్‌లో కుదేసి నాలుగంగల్లో రోడ్డుమీదకి వచ్చి కనిపించిన ఆటోని కేకేసింది అశ్విని.

పెండ్లికి వచ్చి విందు భోజనం ఆరగించమా అంటే వద్దనేసి, పెరటిత్రోవన వచ్చి మాటకూర కాస్తంత పెట్టూ అని అడిగిందట అశ్విని లాటిదే క్రిందటికి సామెత అనుకున్నారు దంపతులిద్దరూ.

"అదేంటీ వెయ్యి రూపాయలచీర వదిలి పెట్టి పోయిందేం? " అంది రాజ్యంగారు తెల్లబోతూ.

"మరి. మొహమాటపడిందేమో!" అన్నారు గోపాలంగారు తలుపు గడెట్టి టి.వి. ఆన్ చేస్తూ.

రాజ్యంగారు పక్క బట్టలు పరిచేస్తోంది. ఇంతలో డోర్‌బెల్ చప్పుడయింది. మనసు మార్చుకుందేమో మరలా వచ్చిందేమో అనుకున్న గోపాలంగారు వెంటనే తలుపు తెరిచారు. తెరిచిన వెంటనే కనిపించింది అశ్విని కాదు, అశ్విని అయిదోఅన్న చంద్రం.

"రారా చంద్రం ఎప్పుడు రావడం?" అని అడిగారు గోపాలంగారు.

"అశ్వినిని చూద్దాం అని అత్తారింటికి వెళ్తే ఇక్కడకొచ్చిందని చెప్పారు" అన్నాడు చంద్రం చేతి సంచిలోంచి పేకెట్ బయటికి తీస్తూ.

"ఏమిటి ఇంత రాత్రి వేళ వచ్చావ్" అంటూ రాజ్యంగారు గదిలోంచి బయటికి వచ్చింది చంద్రంమాట విని.

"సాయంకాలమే వచ్చా. అశ్విని కోణార్క్‌లో హైదరాబాద్ వెళ్తుందని అనకాపల్లిలో కోణార్క్ ఆగదుగా అందుకని ఈ చీర యిచ్చి పోదామని" అన్నాడు చంద్రం చీర పేకెట్‌లోంచి బయటికి తీస్తూ.

"నువ్వు తెచ్చినదీ అదే గంధంరంగు" అంది ఆశ్చర్యంగా రాజ్యంగారు.

"అంటే" అన్నాడు చంద్రం.

"ఇదుగోనోయ్ ఇలాంటి చీరే, మీ ఆంటీ అశ్వినికి కొనిపెడితే, అశ్విని అవసరంలేదంటూ అట్టే పెట్టేసింది. నువ్వూ అదే రంగు చీర తేవడంలో కారణం ఉందా! " అంటూ కొశ్చెన్ మార్కులా ముఖం పెట్టారు గోపాలంగారు.

చంద్రం ఆలోచనలతో గతంలోకి పోయాడు.

* * *

రెండేండ్ల క్రితం సంక్రాంతికి చంద్రం భార్య భార్గవి రెండు పట్టు చీరలు తెచ్చుకుంది. భార్గవి తనకి నచ్చిన గంధం రంగు ఆకు పచ్చ జరీ బోర్డర్ తెచ్చుకుంది. ఆడపిల్ల అశ్వినికి ఆరెంజ్‌కలర్ ఎర్ర బోర్డర్ తెచ్చింది.

మెడికల్ కాలేజీనుండి రాగానే. "వదినా! ఈ చీర ఎంతబాగుందో. నీ సెలక్షన్ అమోఘం వదిన. నేను ఇష్టపడి కొనుక్కునే చీర గంధం రంగుదే అనుకున్నా. ఒకే నా ఆలోచన ఎలా తెలిసింది?" అంటూ బాత్‌రూమ్‌కి నడిచింది.

"నాకు నచ్చి తెచ్చుకున్నచీర తనదంటుందేం ఈ అమ్మాయి. అయినా అశ్విని గారాలు మరీ మరీ ఎక్కువైపోతున్నాయి" అనుకుంది. ఆడబడుచు అన్న అసూయ ఆమెలో చోటు చేసుకుంది.

బాత్‌రూమ్‌లోంచి వచ్చి వసారాలో ఉన్న అద్దంలో అశ్విని ముఖం తుడుచుకుంటూంది. అశ్విని తల్లి అన్నపూర్ణమ్మ అనేది, "ఆరిందాలా పెళ్లికానిదే ఆ పట్టుచీరలేమిటి. ఇంకా పసిదానివే. అమ్మమ్మలా పట్టుచీరలు కట్టుకోటానికి ఇంకా టైముందిలే."

" మరీ అమ్మాయిగారి గారాలు పెద్దవుతున్నకొద్దీ పెరిగిపోతున్నాయి" అంది భార్గవి భర్తతో. "ఉష్ ఊరుకుందూ" అన్న భర్త చంద్రానికి పెద్దగానే తిరిగి జవాబిచ్చింది. " ఊరుకోటందేనికి. నాకిష్టం అని తెచ్చుకున్న చీర ఆమెగారికి ధార పొయ్యాలా?" అంటూ.

"కాదు భార్గవి. రెండూ ఒక్క రంగువే తెస్తే పోలా!" చంద్రం పలుకు.

"పోలా! పోలా! అంటూ నన్నే ఆడిపోసుకుంటారేం?. తన కేరంగు కావాలని ఏడిచిందా?"

"నువ్వు కొనడానికి పోయేటప్పుడు అడిగి తెచ్చావా?" చంద్రం ఇంకా గట్టిగా.

"అవును అవును. అపురూపం చెల్లాయ్. పైన ఈగనా వాలి వాడకూడదు. అయినా ఆ షాపులో ఈ కలర్ చీరలు రెండుండి చావలేదు"

"పోస్టే భార్యని. సుఖంగా పిల్లల కోసమన్నా ఈ బాధలూ రాద్ధాంతాలూ ఏమిటి. పోస్టే పనిది ఆడపిల్ల. ఇప్పుడు వెతికేనేం" అన్నాడు చంద్రం నెమ్మదిగా బ్రతిమిలాడుతూ భార్యని.
"పదికేంటి వచ్చింది. ఆమాటకొస్తే తనకంటే రెండేండ్లు నేనే చిన్నదాన్నిగా. పసుపు, పట్టుబందలా. మానేం ఉన్నాయను పెండ్లి చేసి పంపేశారు. పెళ్లికాకుంటే ఎన్నేళ్లయినా పసివాళ్లేగా! పడిన మాట ఎందుకు నెరవేరాలి. నేనే ఆ పసుపు చీర కావాలంటే అదె తనకు నచ్చుతుంది అంటుంది." అంది భార్యని పడగ్గదిలో నుండి.
ఇక భార్యమాటలు ఇంకా మితిమీరుతున్నాయన్న భయంతో, అక్కని లోపల ఉండనుకున్న చంద్రం బయట వరండాలో కాలూనే సరికి వరండాలో అద్దంముందు నిల్చుని జడల్లుకుంటున్న అక్కని కండ్లబడింది. అంతే చంద్రం మరి ముఖం ఎత్తలేక ఏమీ పలకలేనివాడిలా చరచరా వెళ్లిపోయాడు.
భార్య మాటలు ఎక్కడ తగలాలో అక్కడే తగిలాయి అక్కకి.
అంతే. ఆ సంవత్సరంలో జరిగిన పెండ్లిళ్లలోనూ కూడా పట్టుచీరకట్టుకోవాలని తనెంత అడిగినా కాదని అమ్మతో నచ్చచెప్పి ఒప్పించుకుంది. ఆ అవమానం చంద్రం తట్టుకోలేనిదే అయిపోయింది. అయినా కొన్నట్టుగా చెప్పి ఇచ్చిపోదామని. భార్యమాటా కట్టుకోని అటు అక్కనెవే కట్టుకునేటట్టు చేద్దామని అనుకున్న చంద్రం ఆశ నిరాశ అయింది.
ఇది జరిగి రెండేండ్లయినా ఆనాటి సంఘటన అక్కనిని చూసినప్పుడల్లా గుర్తుకు వస్తుంది చంద్రానికి.
"రారా! చంద్రం! అత్తయ్య పిల్చింది" అన్న గోపాలంగారి మాటలకు ఆలోచనలనుండి బయటపడ్డాడు అక్కనిఅన్న గారు చంద్రం. * * * *

Padma bhushana, Kalprapoorna, Navayuga Kavichakravarti are some of the titles with which the Telugu literary world addresses the poet, **Gurram Jashuva**. Born hundred years ago, he became the symbol of courage and perseverance through his lyrical poetry. This year centennial celebrations are being contemplated to honor him and his contributions.

-P.Venugopala Rao

సాలీఁడు

జి.జాషువ

నీలో నూలు తయారుజేయు మర గానీ, ప్రత్తిరాట్నంబు గా
నీ, లే: దీశ్వరశక్తి నీకడుపులోనే లీనమై యుండునో
మేలౌ లీలన్ రచియింతు వీ జిలుగునూలీపట్టు పుట్టంబు: లో
సాలీడా: నిను మోసగాడవని విశ్వం బేల ఘోషించెడిన్?

ఢక్కామల్లుపసందు నేతపనివాండ్రా! నీ యుపాధ్యాయు? లి
ప్పాక్కండున్ గనరాఁడు డాఁగుకొనినారో నీదు గర్భంబున?
దిక్కాలంబున నిన్ను మించు పనివాఁడే లేఁడు: దుర్వృత్తికిన్
విక్రై.. నీయసమానకౌశలము వ్యర్థీభూతమై పోయెడిన్.

పురువుంగుంపును మోసపుచ్చుటకుఁ గాబో ల్లొంగమగ్గాలపై
మురిపెంపుంబని యల్లి పట్టువలిపంబుల్ నేసి, నీ మందిరాం
తర దేశంబున నారఁగట్టి యొకపొంతం బొంచినా వౌరి ట
క్కరి! సాలీఁడవు గావు, దొంగవని వక్కాణింపవే లోకముల్.

తలఁపం బున్నమనాటి వెన్నెలల చిద్దంజాలు నీ నూలుపో
గుల సింగారముఁ జూడవచ్చి యసువుల్గోల్ పోయెడిన్ప్రాణులో
తులువా! నెత్తురు త్రావు నేఁతపనులెందుం జూడ! మోరంత ప్రా
షులు నీకే యుదరంభరిత్వమనుకొందుం బెండ్లము బిడ్డలున్.

ఒకపర్యాయము కాందిశీకుఁడగు వీరోత్తంస మొక్కండు కొం
డకు నీ వల్లిన గూటియం దొదిగియుండన్ దాయలేతెంచి నీ
మొక మోటంబున నమ్మి నీదునిలయంబున్ దొంగియుంజూడ! రిం
దుకు నిన్నున్గొనియాడి యాశ్వరుని వైదుష్యంబునూహించెదన్.

Spider

Translation by P.V.G.

No thread making machine, no spinning wheel inside you
Is it the creative power of Lord that permeates you?
Such precious silks from shining yarn how do you weave
Oh, Spider! Why does the world procalim that you deceive?

Are the expert weavers from Dhakka your teachers?
Where are they now? Hiding inside your body?
Such unique talent, impossible to find a better craftsman,
Being wasted away dedicated to hideous occupation.

Delicate garments woven on your spinning frames
Spread and displayed; you wait in your mansion cunning
To deceive and trap the swarms of insects dashing through.
You are no spider, but a thief in the eyes of the world.

Thinking they are rays streaming from a full moon
They come to look at the beauty in your threads of cotton
And loose their lives, blood sucking art of weaving
Only to fill your stomach,your spouse and kids including.

Once was a courageous fugitive, behind your web, taking rest
The pursuing enemies mistaking your net for a genuine habitat
Pass by without searching behind; praise thee for this act
And wonder at the wisdom of the Lord's thoughtful act.